

V temných uličkách

V chladný piatočný podvečer, keď sa mráz dral pod kožu ako hrot noža, sa po Hlinkovej ulici v Čadci prechádzali dvaja starí kamaráti. V sebe mali už zopár pív a borovičiek a tak za chôdze vratko debatovali. Zrovna keď prechádzali okolo autobusovej zastávky pri bývalej základnej škole, tak ich vyrušil akýsi zvláštny šum doliehajúci zo školského areálu. Chlapi v momente spozorneli a v nechápavom geste na seba mrkli.

-Robo boha, počuješ to? - riekol Vlado Horeličan, malý chlapík s preriednutými vlasmi, prepadnutými očami a večne vystrašeným pohľadom.

-Pravdaže počujem! To budú len nejaké túlavé mačky. Na to sa vyser- odpovedal mu druhý z dvojice Robo Osiak, pripaľujúc si krátku marsku.

-Stavím svoj posledný groš na to, že toto mačky nie sú, nože zastav a načúvaj!" prikázal Vlado. Na zastávke sedeli dve babky s plnými plátenými taškami jedla a nadávali, že v polovici Apríla je tu zima jak „ hantam na Sibíri ". Z areálu bývalej základky sa čoraz hlasnejšie ozývalo plieskanie a tlmený vzlykot. Zrovna prišiel autobus, ktorý na čas prehlušil tajomnú spleť zvukov, nabral hundrajúce babky a s rachotom sa stratil v diaľke.

-Počuj Robo, mali by sme sa tam ísť pozrieť. Čo ak sa tam dejú nejaké špinavstvá? Možno tam náckovia bijú nejakého chlapca, nedajbože dievča!- Vlado neustále naliehal na Roba, ktorý práve do pľúc nasal posledný dúšok dymu a cigaretu dôstojne zahodil do malej kaluže. Cigareta zasyčala ako malý had a Vlado Horeličan sa prenikavým pohľadom naliehavo zavesil na Osiaka.

-No dobre teda, pojdeme tam, ale ak schytáme kres piču, tak mi bereš dve borovičky.- povedal Robo, zatiaľ čo sa v diaľke stupňovalo to čudesné búšenie, plieskanie a predpotopné vzlykanie.

-Dobre bratku, platí. Len podme to prezrieť, bo mi to nedá spať.-

A tak sa obaja chlapi v mysli pripravili na kadečo a veľmipomaličkým a organizovaným krokom sa začali zakrádať do školského dvora, ktorý sa kedysi hemžil detským krikom, no dnes len pustne a chátra prikrýty ťažkým prachom minulých dní. Chlapi sa pomaličky plížili popri stene. Zvuk bol čoraz bližší a bahnitejší. Zpoza rohu sa ťahali tlmené výkriky a nárazy. Horeličan mrkol na Osiaka, pritiahol si jeho ucho k ústam a vystrašene mu pošepkal.

-Počuješ?! Držia mu ústa a bijú ho do brucha! Pôjdeš prvý ja ti budem kryť chrbát.- Osiak sa nechápavo pozrel do Saksonových očí a hodných pár chvíľ nehybne zíral akoby ho zaliali do betónu.

-Tak to si vyhod' z hlavy, bol to tvoj nápad, čo tu skúšaš na mňa za výrabky?-pošepkal a následne dodal- .. Žiadne také, ideme spolu. Na tri tam vtrhneme, ak bude zle, tak rovno bež, dobre?-

Horeličan prikývol a z hlboka sa nadýchol.

Vonku medzičasom prudko zhustla tma a spoza rohu mužský hlas výhražne pošepkal

- Zavri si hubu ty špina!- chlapi si ihneď odrátali tri a pomaličky naklonili hlavy spoza múru.

-Ty špina jedna!- opäť vykrikla silueta v tme priamo pred očami záchrancov.

To, aký pohľad sa chlapom naskytol po zmapovaní územia nemalo s ich víziou, ako zachraňujú dievča z rúk vybratého nácka spoločné absolútne nič. Na schodíkoch pri niekdajšom vstupe do vestibulu na zemi ležala rozkročená žena so zjavnou a zrejme i nezdravou nadváhou. Nad ňou, chrbtom k chlapom sa krmácal zrejme jej druh, ktorý jednou rukou pridržiaval obrie stehná a druhou zapchával ústa svojej rozvášnenej družke.

Chlapi ihneď stiahli hlavy a s chichotom si držali nosy.

-Tak toto asi nebude znásilnenie, kiki - s prehnanou gestikou pošepkal Osiak.

-No ja zemrem!- dodal Vladoa chichňajúc sa oprel o múr. Robo držiac si ústa sa rozhodol nakuknúť opäť, reku či nespozná aspoň jedného z romantickej dvojice. Avšak v tme bolo ťažko rozoznať akúkoľvek identitu. Skrz temný areál sa čím ďalej tým jasnejšie rozliehal zvuk, akoby kdesi v diaľke ktosi riadne búšil do mechu. Osiak zaostřil a zbadal v tme chlapovu snehobielu riť. Vrtko sa prehupovala zhora nadol a v krkolomnej misionárskej polohe svietila ako maják. Dvojici bolo

zrejme úplne jedno, že síce sú v relatívne opustenom areáli, ale len pár metrov od nich je zastávka, cesta a dokonca i domy. Všetko a čo ?! Biela výtrusnica neústupne prášila svoju partnerku v divokom zvieracom štýle.

Bol čas opustiť areál a vrátiť sa domov. Chlapi si zapálili po cigarete, z chuti sa pobavili a za rastúceho hluku, ktorý sa ozýval už bezmála na pol ulice sa vybrali ďalej vo svojej ceste tliachajúc si také tie typicky mužské reči po pár poldecákoch.

Na druhý deň sa v tej istej zostave stretli chlapi v malej drevenej vinárničke sídliacej pod heňnou. Spokojne sedeli pri víne a z reprákov sa do éteru ozýval *Lou Reed* s pesničkou *Sattelite of love*. Vo vinárni býva v tento sobotný čas takmer plno. Avšak dnes, podobne ako včera, to nie je žiadna sláva. Ľudí je málo, krátko pred výplatou prichádzajú len skalní. Z pohára na špičkách nonšalantne upijajú miestny blázon Mirko- tridsaťpäť ročný, stopäťdesiat centimetrov vysoký cigán s úprimným detským rozumom a srdcom zo zlata, mäsiar Jano Humbliarka prezývaný Šušu a párik dôchodcov. Okrem týchto, zdá sa pokojných zákazníkov, v rohu posedávajú dvaja bezdomovci - Andrej Dlabár a Kristián Grupár, ktorí svojím spevom a hlasným smiechom pravidelne narúšajú pokojnú atmosféru malej vinárničky. Veľmi neokresane exujú dvojdecové poháre plné vína a v typickej ľudovej nôte, podchvíľou vo vinárni zaznievajú slová ako : Vstrebáávka, VYPATY a zlíty. Zrazu sa v podniku objavil chlapík prezývaný Lemon a vzduchom zakolísala jeho lacná kolínska. V momente ako zočil chlapov sediacich v tichosti na malom bare, tak sa k nim s úsmevom a vypnutou hrudou presunul.

-No nazdar borci!- nahlas zvolal a položil svoje ruky na ramená sediacich chlapov.

Chlapi v momente spoznali lemonov hlas a striednym poloúsmevom z kategórie krčovitých, privítali svojho kolegu.

- Vitaj - podali si ruky, ľahko, bez zbytočnej úcty nakoľko Lemon nespadal do kategórie ľudí, ktorých by ste chceli stretnúť a stráviť s nimi celý večer. Lemon bol podlý chlapík, povestný svojimi nemiestnymi poznámkami a prázdny rečami, ktoré vnúkal ľuďom veľmi násilne. Takisto už asi desať rokov skúšal rozbehnúť svoj biznis, ktorý by mal na Kysuce priniesť zahraničných investorov, ale zdá sa, že ďalej ako k pokusom sa nikdy dostať nedokázal. Také príznačné.

-Čo vy tu pri vínku jak dve teplé rite?..- okamžite spustil a následne dodal

-...chlapi zoberte mi dvojdecku, čo? Nemám tu peňazku a však nebudte kári.-

Chlapi sa na seba pozreli a vymenili si vratké pohľady. Jeden z dvojice Róbert Osiak, charakteristický svojím veľkým orlým nosom a zdravým sedliackym rozumom zakýval na čašníčku a riekol.

-Chara, daj prosím ťa tu Patrikovi dva deci toho muškátu.-

Chara bola čašníčka, ktorej prezývka vznikla z dôvodu jej monštruóznej výšky. Takisto oplývala ohromnou silou, ktorú okúsili už nejedni neprispôsobilí zákazníci. Chara bola v týchto končinách nepochybne pojem.

-Boha chlapi vy neuveríte, čo sa mi včera stalo ! Haha!- riekol vysmiaty Lemon a načahoval sa po pohár muškátu, ku ktorému sa dostal veľmi ľahkým spôsobom. Usmial sa, nepoďakoval, štrngol si s chlapmi a pokračoval. Zo zadu sa ozval zborový výkrik od neprispôsobilej dvojice:

-Lemon, ty čurááák!- následný hlasný smiech pripomínajúci dusiaceho sa gunára definitívne prinútil pobúrený dôchodcovský pár k odchodu. Na stole po nich ostali dva plné poháre vína. Grupár s Dlabárom sa presunuli k stolu, kde ešte pred malou chvíľou sedel párik a za hlasného pokriku : „Vstrebáávka“ obrátili poháre do seba.

Lemon stál bez slova a v oku mu pumpovala nenávisť. Odvrátil pohľad a opäť sa pustil do reči s chlapmi na bare.

-Včera vám len tak sedím na pivku, pofajčievam tabačik a zrazu si ku mne prisadne sama bohyňa !- hrdým tónom v stúpavej gradujúcej melódii predniesol Lemon a bez čakania na reakciu pokračoval - Chvíľu sme len tak kecali, veď viete.. a zrazu, z ničohonič BANG ! a mal som jej

šťavnatučký jazyk v ústach! Stačilo pár viet a bola celá len moja.- chlapi sa na seba pozreli a neveriacky pokývali hlavami. Vlado Horeličan sa poškriabal po preriednutej hlave a v zápätí kontroval - A čože si jej natlačil za kaleráby do hlavy, keď ju tak opanatalo?-

-Kaleráby máš v trenkách Horeličan, hovorím ti, že som sa ani len nesnažil a sama mi skočila do lona.To preto, že narozdiel od teba mám ešte všetky vlasy.- Lemon ihneď hrdo odbil jedného z chlapov. Medzitým to vzadu utíchlo. Grupár s Dlabárom zalomili posediačky a zľahka spokojne odfrkovali. Lemon pokračoval.

-Ta ženská sa zjavila ako zázrak, bola neodbitná a od prvej chvíle trvala na tom aby som s ňou opustil krčmu...Robo môžem jednu?- nečakane odbočil od príbehu a načiahol sa po cigaretu, ktorú si vložil do úst frajerskejšie ako *Nicolas Cage* v snímku *Wild at heart*, keď ho obkolesila partia vietnamských gangstrov a pokračoval.

-Bola skutočne krásna, mala tie najšťavnatejšie stehná, aké som kedy videl a voňala ako zimný vietor. Nebolo na čo čakať a tak sme vyšli z krčmi, rozdať si to do najbližšieho zákutia...- v tom Lemonovi spadol na zem zapaľovač. Zohol sa aby ho zodvihol a spoza riflí mu okato vykuklo pol zadnice. Osiak spozornel a ihneď si bol schopný zrátať Lemonove reči so včerajším príznakom. Bez pochýb to bola tá istá snehobiela riť, čo na schodíkoch bývalej základnej školy obrábala ženu s obrovskou nádvahou. Osiak mrkol na Horeličana a tomu v momente cvaklo, čo je vo veci. Z rádia sa ozýval bluesman *Albert King* s pesničkou *Angel of mercy* a chlapi sa chichúňali tlmiac svoj vysmievačný smiech. Lemon sa hrdo uškľaboval a popíjal z darovaného vínka. Zo zadu sa ozval hrmot. Všetci zákazníci otočili pohľady smerom k dvojici, ktorá ešte pred chvíľou hlasno vyspevovala. Grupár sa zosunul zo stoličky priamo na zem a v mŕtvolnej polohe nehybne ležal na dlážke, zatiaľ čo jeho na smrť bledý parťák Andrej Dlabár nad ním neúspešne balancoval a snažil sa ho dvihnúť do predchádzajúcej polohy. Chara spozornela, odložila tačku s pohármi a prísny hlasom riekla - To by už stačilo chlapi- a takmer v okamihu pod pazuchou vyvážala spitého Grupára von z podniku. Za nimi sa v závese tmácal a slepo narážal do všetkého jeho spitý parťák Andrej Dlabár. Lemon kyslo odvrátil pohľad.

-Čuráci- precedil pomedzi zuby a malými glgmi vyexoval zbytok vína v pohári .